Autor Guste Santini
Nedjelja, 12 Kolovoz 2007 12:09

Raste deficit poljoprivrede i prehrambene industrije

Najprije činjenice:
- u 2005. godini uvoz poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda iznoso je 1.616 milijuna dolara; izvoz je iznosio 921 milijuna dolara, pa je, prema tome, ostvaren deficit od 695 milijuna dolara što znači da je uvoz pokriven izvozom 57,0%:
- u 2006. godini uvoz poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda iznoso je 1.848 milijuna dolara; izvoz je iznosio 1.191 milijun dolara, pa je, prema tome, ostvaren deficit od 657 milijuna dolara što znači da je uvoz nešto više pokriven izvozom - 64,4%:
- u prvih šest mjeseci 2007. godine uvoz poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda iznoso je 960 milijuna dolara; izvoz je iznosio 536 milijuna dolara, pa je, prema tome, ostvaren deficit od 424 milijuna dolara što znači da je uvoz pokriven izvozom sa svega 55,8%.

Očekivanja su da će do kraja 2007. godine doći do povećanja deficita glede vanjskotrgovinske rezmjene poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda. Ova se očekivanja temelje na suši koja je zahvatila poljoprivredna područja Hrvatske.

Opet nam se nešto dogodilo i sada je nebo krivo zašto ostvarujemo takve debalanse u odnosima s inozemstvom u razmjeni poljoprivrednih i prehrambenin proizvoda. Lijek koji nalazimo sadržan je u npr. formuli: “brescarinski uvoz kukuruza” kako bi se povećla ponuda kukuruza. Bez obzira na intervencije iz uvoza cijene poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda će se povećati. Prvi val je, poskupljenjem kruha, već krenuo. Ostali proizvodi će slijediti započeti scenarij.

Da li se je dogođeno odista trebalo dogoditi?

Po mom mišljenju - nije. Poljoprivreda već godinama nije predmet analize koja bi postavila dijagnozu poljoprivrede i prehrambene industrije danas i njezine razvojne mogućnosti sutra. Svi napori u rješavanju probleme glede poljoprivrede i prehrambene industrije više su iznuđeni nego dio osmišljenih promjena. Jednom imamo poljoprivrednih proizvoda višak drugi put manjak. Vlada na višak odgovara “neka to tržište rješi” a na manjak, kako se još uvijek možemo zaduživati, ogovara uvozom poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda. Otvorenost zemlje ne znači pasivno promatranje kretanja, posebice kada je riječ o poljoprivredi. Agrarnim je ekonomistima poznat problem ciklusa u poljprivrednoj i stočarskoj proizvodnji. Ciklusi u ovoj djelatnosi razlogom su zašto svaka razvijena država posebnu pažnju poklanja proljoprivrednoj proizvodnji. I Europska unija najveći dio svojih izdataka vezuje uz poljoprivrednu proizvodnju. Europska unije vodi aktivnu politiku glede agrara i potpuno je nevažno da li to ona čini izravno ili neizravno.

Susjedna nam Srbija je, samo da napravimo malu usporedbu, u prvih šest mjeseci ove godine ostvarila suficit u odnosima s inozemstvom. Naime, uprvih šest mjeseci 2007. godine uvoz poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda iznosio je 520 milijuna dolara, da je izvezeno 712 milijuna dolara što znači da je ostvaren suficit od 192 milijuna doralra ili da je pokrivenost uvoza izvozom 136,9%. Pri tome udio izvoza poljoprivredne i prehrambene industrije u srbijanskom

izvozu iznosio je 17,9%; odgovarajuća veličina za uvoz iznosi 6,4%.

Na kraju valja podsjetiti da je pravi put za dinamiziranje hrvatskog razvoja povezivanje “plave” i “zelene” magistrale. Agrokor je pokazao da je učinio više nego dobar poslovni potez što je svoje poslovanje proširio na Srbiju. On će s jedne strane, učinkovito proširiti svoje poslovanje, i, s druge strane, uključit će se u razvoj poljoprivrede i prehrambene industrije Srbije. Nije na odmet da se Agrokor u većoj mjeri nego što je to bio slučaj do sada uključi u poljoporivredni i prehrambeni kommpleks Hrvatske. Ovim ne želim apostrofirati Agrokor već naglasiti da nacionalni igrači iz područja proizvodnje poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda mogu biti dobro rješenje u rješavanju nagomilanih problema.